

Martin Edelist

Jagiellońskie Centrum Językowe UJ
Kursy ogólnodostępne
Program nauczania języka norweskiego na poziomie B1

Założenia programu

Proponowany program nauczania opiera się na założeniu, że osoby rozpoczynające naukę na poziomie B1 opanowały język obcy w zakresie wyznaczonym przez programy nauczania na niższych poziomach.

Uczący się pogłębiają swoją znajomość języka, rozwijając sprawności językowe oraz strategie uczenia się. Lektor jest organizatorem procesu nauczania i uczenia się, doradcą oraz przewodnikiem.

W trakcie trwania kursu, lektor zwraca szczególną uwagę na praktyczne wykorzystanie opanowanych przez uczącego się struktur gramatycznych i słownictwa, stwarzając na zajęciach jak najwięcej okazji do komunikacji językowej. Istotnym elementem kursu jest również wymowa poszczególnych dźwięków i wyrazów oraz odpowiednia intonacja. Nieodłącznym elementem języka obcego, jest jego aspekt kulturowy. Dlatego w trakcie kursu przybliżamy wybrane zagadnienia kulturowe norweskiego (i skandynawskiego w ogóle) obszaru językowego.

1. Ogólne cele kursu:

- rozwinięcie kompetencji komunikacyjnych języku obcym w sferze prywatnej, publicznej i zawodowej
- poszerzanie zasobu leksykalnego i znajomości konstrukcji gramatycznych
- rozwinięcie kompetencji interkulturowych
- poszerzenie wiedzy o krajach skandynawskich, a w szczególności o Norwegii
- rozwój strategii uczenia się i samokształcenia

2. Treści nauczania:

A. Zagadnienia tematyczne

- dom i rodzina
- zainteresowania i czas wolny, hobby i rozrywka
- praca, szkoła i edukacja
- podróże, sport
- sztuka (muzyka, literatura, malarstwo, film etc.)
- pogoda i warunki klimatyczne
- media: czasopisma, gazety, radio i telewizja
- życie na wsi i w mieście

B. Zagadnienia gramatyczno-leksykalne

- przedimki określone i nieokreślone
- budowa czasu przeszłego prostego i złożonego (w tym zaprzeszłego)
- pytania ogólne/szczegółowe, bezpośrednie/niebezpośrednie
- pytania z przyimkami,
- struktury wyrażające czas przyszły (skal, vil, komme til å i czas teraźniejszy)
- czasowniki modalne w czasie teraźniejszym i przeszłym: må, vil, skal, få etc.

- krótkie odpowiedzi przy użyciu czasowników posiłkowych, modalnych i å gjøre
- przeczenia w zdaniu prostym, złożonym i w trybie rozkazującym
- liczebniki porządkowe, ułamki, ułamki dziesiętne, procenty
- daty (w mowie i piśmie)
- składnia zgody z przymiotnikiem i stopniowanie
- zastosowanie czasów przeszłych
- czasowniki opisujące stany i czynności: bli vs. være
- wyrażenia pozwalające na składanie życzeń i wyrażanie pragnień
- wyrażenia nawiązujące i podtrzymujące kontakt
- przymyki – różnice i zastosowanie: på, til, i, hos etc.
- zdania warunkowe odnoszące się do teraźniejszości i przyszłości
- zdania czasowe (når, da)
- mowa zależna w formie teraźniejszej i przyszłej
- przysłówki częstotliwości, celu, stopnia, sposobu, przyczyny
- wykrzyknienia
- czasowniki zwrotne
- zwroty pozwalające na wyrażanie opinii i różnice między nimi (jeg synes, jeg tror, jeg tenker på)
- zwroty związane z potwierdzeniem i negacją, wyrażanie swoich poglądów i przypuszczenia
- tryb rozkazujący
- rodzajniki i pojęcie nieokreśloności/określoności
- elementy języka i stylu potocznego
- styl oficjalny i formy grzecznościowe
- wyrażanie posiadania
- zdania z som
- spójniki podrzędne i współrzędne
- zaimki wskazujące
- policzalność i niepoliczalność
- nieregularność w czasie przeszłym
- strona bierna prosta i złożona
- zaimek man/en, noen/noe, ingen/ingenting

C. Wymowa i intonacja (przykłady)

- długie i krótkie samogłoski
- akcent zdaniowy vs. akcent wyrazowy
- realizacja samogłoski 'o' w różnych wyrazach
- spółgłoski nieme w wyrazach np. god, tolv
- dyftongi
- intonacja w pytaniach rozłącznych
- łączenie wyrazów w zadaniu
- dźwięki å/æ/ø
- wymowa końcówek –lig, -nd, -ld
- zbitki spółgłoskowe
- niejednorodność wymowy na terenie norweskojęzycznym
- enklityki i proklityki
- geminaty i ich wymowa

D. Aspekt kulturowy

- Zachowanie się i używanie zwrotów językowych w sytuacjach formalnych/ nieformalnych
- Rola zwrotów grzecznościowych w kulturze norweskiego obszaru językowego; odmienne zwroty w sytuacjach formalnych i nieformalnych
- Różnice kulturowe oraz językowe pomiędzy krajami skandynawskimi; szczególnie między Norwegią i Danią – elementy porównania języków skandynawskich
- Tradycje i zwyczaje związane ze świętami i festiwalami, np. Jul, Sankthansaften etc.
- Kuchnia skandynawska
- Film i literatura w Norwegii
- Co warto zobaczyć w Norwegii?

E. Funkcje językowe

- opisywanie i charakterystyka miejsc, rzeczy osób
- opisywanie doświadczeń z przeszłości, relacjonowanie wydarzeń
- opisywanie uczuć, emocji
- wyrażanie opinii, preferencji i oczekiwań na dany temat
- wyrażanie zgody/braku zgody
- wyrażanie opinii na temat książek i filmów
- rozpoczynanie i kończenie rozmowy
- sprawdzanie stopnia zrozumienia wypowiedzi z punktu widzenia mówcy
- sprawdzanie stopnia zrozumienia wypowiedzi z punktu widzenia słuchacza
- prowadzenie interakcji (przerywanie, wznowianie rozmowy, zmiana tematu)
- znaczniki dyskursywne
- parafraza
- wyrażanie przyczyny i skutku kontrastu
- udzielanie wskazówek dotyczących drogi
- wyrażanie propozycji, oferty, zaproszeń

3. Przewidywane efekty kształcenia:

SŁUCHANIE

- Potrafię zrozumieć główne wątki zawarte w jasnej i sformułowanej w standardowej odmianie języka wypowiedzi, dotyczącej znajomych mi tematów, pod warunkiem, że ta informacja przekazywana jest wolno i wyraźnie i, jeśli zachodzi taka potrzeba, wypowiedź jest powtórzona lub przeformułowana
- Rozumiem codzienne rozmowy, lecz czasami proszę o wyjaśnienie szczegółowych informacji
- Rozumiem główne wątki dyskusji na znajome mi tematy
- Rozumiem główne wątki programów w mediach (radio, telewizja), pod warunkiem, że tempo przekazu jest stosunkowo wolne, a sam przekaz odbywa się w standardowej formie języka

CZYTANIE

- Rozumiem główne wątki nieskomplikowanych, opisowych tekstów pozostających w zakresie osobistych lub zawodowych zainteresowań. Potrafię rozmawiać na zawarte w nich tematy po przeczytaniu owych tekstów.

- Potrafię znaleźć potrzebną mi informację w broszurach, ulotkach i krótkich tekstach dotyczących moich zainteresowań.
- Rozumiem główne wątki krótkich artykułów prasowych opisujących bieżące lub znane mi tematy.
- Rozumiem nieskomplikowane instrukcje np.: jak ugotować potrawę, zagrać w grę lub używać urządzenie.
- Rozumiem uproszczone wersje powieści lub opowiadań, chociaż sprawia mi to czasami trudność i często używam słownika.
- Rozumiem listy, maile opisujące wydarzenia i uczucia w sposób wystarczający aby na nie odpisać.

MÓWIENIE

Interakcja

- Potrafię inicjować, prowadzić i zakończyć nieskomplikowaną rozmowę na znajomych tematach lub tematach pozostających w sferze osobistych zainteresowań.
- Potrafię reagować i wyrażać uczucia takie jak zdziwienie, radość, smutek, zainteresowanie lub jego brak.
- Potrafię wyrażać lub prosić o opinię w nieformalnych dyskusjach z przyjaciółmi.
- Potrafię pytać o/ przekazywać nieskomplikowany przebieg wydarzeń.
- Potrafię prosić o/wykorzystać szczegółowe wskazówki dotyczące dotarcia do miejsc.

Produkcja

- Potrafię przekazywać opisy na znajome mi tematy, pozostające w sferze moich zainteresowań.
- Potrafię w sposób szczegółowy mówić o moich doświadczeniach, uczuciach i reakcjach.
- Potrafię krótko wyjaśnić i uzasadnić swoją opinię.
- Potrafię w wypowiedzi odwołać się do przeczytanego wcześniej tekstu.

PISANIE

- Potrafię pisać proste teksty dotyczące doświadczeń lub wydarzeń, w których opisuję uczucia i reakcje.
- Potrafię napisać maile lub SMSy do przyjaciół lub znajomych, dotyczące bieżących wydarzeń, w których przekazuję lub proszę o informację.
- Potrafię napisać krótkie formalne i nieformalne listy, w których proszę lub przekazuję nieskomplikowaną informację.

ŹRÓDŁA:

Teach Yourself Norwegian, På vei, Equals documents